

Geest Aug 25th 1855

K513/822

Edes Aranybácsi.

Ezen kicsi napja hogy az utolsó verset
táldom, s mint a hős úgy most
is csatáid iünnep van nálunk. Ma
ügganis hajos napja van mi Arany-
bácsi elött körönjös dolog, de én mi-
dön a nagy vendégkoszorúval élelket
taloma után é sorolat írom, nem csak
da ha tevélembe is hozatóni
indulol. Mindene este é nap az
utolsó család iünnep melybe sok
deig részt vehetel, s akkor hoztas
elválásom, jut önremytelemit
eszembe; melynek kételyei költemé-

nyel
ti.

1853. aug. 22. Budapest

nyemen is meglátok.
No de arról csak „rölkötök” hálát,
Lennel, miután „legendáció”
egész sereg, s vitátó éinésnek
örvénke.

Alja meg az isten

szerepét
Titta Domolag

75. (189.)

Nyár végénél

A nyár künik, a golyanép
Ercsellen már tanácsot ül.
Prideg a lipoertott vidél
A hajnal és alony künül.

Erdön bolron hull a bvel
- A letarolt határon át
Próbára az éjszaki szél
Meg megfuttatja vad lovát
A lombnak fagy madárdala,
Vész ~~szél~~ a merén a délibáb
Végre megfagy tünder tava
É mint der lépi el a határt.

És engem esendes bí fogel,
- Sírva hantom vándorbotom,
Nekem is újra menni kell,
Eset hatáim, jó otthonom.

Theresni ferrott ég alatt
Beteg testemnek gyógyfűvet,
- Földön, hol fesselt, szaradt,
É földi songyos életet.

De szép az élet. Vélam jár
É letörli könnyem a remény:
- A lombon újra tess madár,
- Ölebbe hon megterében.

Handwritten text in German, written upside down. The text is mirrored across the page, likely due to the paper being folded or the ink bleeding through from the reverse side. The handwriting is cursive and somewhat faded.

